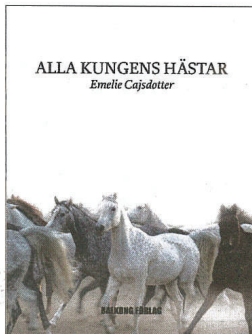

Vilda Hästminnen

a litteratur

Alla kungens hästar
Emelie Cajsdotter
Balkong Förlag

Bokens omslag.

Emelie Cajsdotter.

Hästfö. Foto: Balkong Förlag

Skildringen *Alla Kungens Hästar* av Emelie Cajsdotter börjar i mötet med en folkilsken ponny. Hästen lärde författaren två saker; att det finns ett annat sätt att kommunicera. Men för att det ska vara möjligt måste man radera ut alla skillnader i värde. Det kan inte finnas någon hierarki. Berättarrösten blandas med poesi och sambandet mellan dessa är inte alltid självklart, skriver Emelie.

Vi får följa Emelies resor till ett stuteri för arabiska fullblodshästar i Jordanien, där telepatisk kommunikation med djur uppfattas som något naturligt. Hennes egna känslor och upplevelser verkar blandas, speglas och förenas med djurens medvetandenivå. Det blir uppenbart att hon själv är här för att rasera strukturer.

Vad vore en värld utan hierarki? Så lyder den första meningen i bokens förord. En vild hästflock premierar inte ett dominant ledarskap utan består av personliga relationer där positioner ständigt provas emot varandra. Som en cirkel där hästarnas roller växlar utifrån yttre omständigheter.

Här en text ur avsnittet *Den vilda flocken* i boken.

Ponnyen sparkade och högg och personalen slog den om och om igen. De sa att hästen behövde ett rejält kok stryk och att hon brast i respekt. Där kunskapen tar slut tar våldet vid kunde man läsa på ett plakat i ridhuset.

Människor som inte blir respektfullt behandlade av djur sak-

undermedvetna står stilla. En traumatisk händelse upprepas ständigt, som om det vore nu. I vissa fall är vi medvetna om det. Vid en så kallad flashback kan det ricka med en detalj, en dekoration på väggen eller färgen på någons kläder. Plötsligt är man där, det förflutna är en faktisk verklighet.

En människa eller ett djur som befinner sig i ett sådant tillstånd, kan man inte nå fram till. Eftersom vi inte var där när det hände är de oförmögna att se oss. I andra fall minns man knappt det som hänt. I stället har vi utvecklat försvarsmekanismer, djupt rotade mönster, som vi antar vara en del av vår personlighet. Det kan gälla för både djur och människor."

I bokens efterord står det. "När min farmor talade till mej i en dröm sa hon att för varje människa som bryter sig lös förändras världen."

"Min farmor sade till mej i en dröm att för varje människa som bryter sig lös förändras världen."

nar ofta egen självkänsla. Det djur kräver av oss är trovärdighet.

Emelie Cajsdotter berättar om hästen Saga som efter en uppväxt av misshandel när som helst kunde drabbas av panik. Saga förmedlade till Emelie att hennes minnen isolerade henne från omvärlden.

"Det tycks som om tiden i vårt

Emelie Cajsdotter arbetar med telepatisk kommunikation med djur och är utbildad inom alternativ hästvård som fysioterapi och homeopati. Hon skriver i boken "att kommunicera med andra arter sker inte via ord, utan kan mer liknas vid att man blir en del av den andres existens. Likt att se en film och samtidigt vara skådespelaren". På hennes hemsida från gården i Västsverige, där hon också tar hand om djur som blivit illa behandlade eller ska avlivas, hittar jag en vers från taoismen.

Ingenting i den här världen är så mjukt och undfallande som vatten.

Men när det gäller att upplösa det hårda och orubbliga, överträffar det all förväntan. Lätthet övervinner styrka; ömhet besegrar hårdhet. Alla vet att det är så.

Men få kan omsätta det i handling.

Hon delar på hemsidan sin

tolkning av hästarnas budskap genom bilder:

"För destruktivitet kan inte bekämpas, det enda som händer är att man till slut dras med och blir ett offer för densamma. Men om man är tillräckligt envis, naiv och passionerat dumdrisig, så kan man till slut ta sig förbi den tänkta begränsningen och skapa något helt nytt", gnäggar hästarna.

Anna Henriksson

FAKTA: SVERIGES VILDHÄSTAR

På Gotland har russen gått på Lojsta hed sedan järnålden. Vid införandet av laga skifte 1859 skulle russens betesmarker skiftas och markägarna ville ha bort dem därifrån. Då hotades russens frihet och fordegnad. Tack vare en handfull hjälpare med människor kunde rasen dock räddas från utrotning. Hästarna ägs i dag av ett tiotal gotländska familjer och Gotlands läns hushållningssällskap.

Syftet är att visa denna urgamla svenska ras i sin ursprungliga miljö. I dag strövar ett 50-tal russ fortfarande fritt på ett 650 hektar stort inhägnat område. Hingstarna släpps in hos de övriga hästarna i juni varje år, där de får gå tillsammans med flocken och para sig. Flocken drivs ihop i juli i samband med premieringen varje år, och i november då man ska skilja fölen från stona och frysmärka dem.

Hjälp oss att sprida Miljömagasinet!